

Bilo mu je tako nenavadno čudno v duši kakor še nikdar. Čutil je, kakor bi se velikanske barikade podirale, kakor bi se razmikale strahovite, v nebo kipeče Alpe na stran, po sredi bi se pa zabliskavala nova dežela, zasevalo novo solnce.

»Hahú!« se je zasmeljal z bolestnim grohotom. »Tako je! Dosegel sem — sama ravnina se razprostira pred menoj . . . Hahú: močvirje — spremljati me je hotela — Angela, kakor delajo predmestne natakariče. Hahú, hahú!«

Začutil je, kakor bi se mu nekaj trgalo v notranjščini in padalo strani, kar ga je tako neznansko mučilo in tlačilo . . . Le nekaj ran, se mu je zdelo, da še čuti.

Semen je bil ozdravel.

Videlo se mu je vse njegovo prejšnje dušno življenje blazno, neumno . . . Slabosti je čutil vsled svoje čudne vzgoje, katere se je zopet spomnil, in siknil je med zobmi:

»Ne rodimo se za to, da bi trpeli radi neumnosti roditeljev, ki niso umeli svojih dolžnosti« . . .

Prekasna ura je brnela v nočni čas iz zvonika mestne župne cerkve, ko se je ustavil pred svojim stanovanjem ter motril velikanske levje glave iz malca, ki so se dvigale iz zidu med okni . . .

LISTEK.

Ivan Cankar: »Vinjete«. V Ljubljani 1899. Založil L. Schwentner. Tiskala »Narodna tiskarna« v Ljubljani. Cena 1 gld. 80 kr., po pošti 1 gld. 90 kr. — Vinjete je nazval znani pisatelj svoje velezanimive, prav izvirne črtice in novelice, katerih je vseh skupaj 29. Nekaj jih je bil že prej objavil po raznih listih, nekatere so pa nove. Izobraženemu občinstvu najtopleje priporočamo ta elegantni zbornik poezij v prozi, ki jih ocenimo pozneje.

Gerbičeva »Glasbena Zora«. G. prof. Gerbič je stopil na dan s prvima dvema številka »Glasbene Zore«, ki bode izhajala kot glasbeni mesečnik 16. dan vsakega meseca. V pridejanem pozivu se nadeja izdajatelj, da je ustvaril s tem svojim listom torišče za uspešnejše delovanje v prosep slovenske glasbene literature. Sprejemal bode zборе, samospeve in tudi klavirske skladbe.

Kakor za vsako drugo stroko, mora naravno tudi za glasbo biti strokovni mesečnik le v probujo intenzivnejšega delovanja. Kot ljubitelji procvitajoče umetnosti pozdravljamo zato »Glasbeno Zoro«, uverjeni, da bode rodila sad. Kak da bo ta sad, o tem nas bode učila »Glasbena Zora«, ko vzraste v par letnikov, ko se izkaže s svojimi uspehi, ko bode naštevata, kar je vzrodila, in morda tudi nove talente, ki so se pod njenimi krili povzpeli do samostojnega sodelovanja na polju umetniške produkcije.